

ה"ת 9959/06/16 - לורי שם טוב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 9959-06-16 שם טוב נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת קרן מילר
מבקשת	לורי שם טוב
נגד	
משיבה	מדינת ישראל
החלטה	

1. בפניי בקשה נוספת להחזרת כונן המחשב שנתפס מידי המבקשת ביום 1.6.2016.
2. הבקשה הראשונה בעניין זה הוגשה עוד ביום 5.6.2016. לא אפרט את כל השתלשלות העניינים הארוכה מאז בקשה ראשונה זו ואפנה בעניין זה לפירוט בהחלטתי שניתנה ביום 18.7.2016. במסגרת החלטתי זו הוריתי באשר לכונן המחשב כדלקמן:
"כונן המחשב המקורי יוחזר למבקשת וזאת בכפוף לחתימתה, או לחתימת איש מקצוע מטעמה, על הצהרה כי ההעתקה מלאה ומדוייקת וכי לא תעלה טענה מטעמה בהמשך ההליך בדבר העובדה שמדובר בהעתקים. המשיבה תוכל למחוק מהחומר המקורי קבצים שהושגו בעבירה או עלולים לשמש לצרכי עבירה, ובלבד שתערוך רשימה של קבצים אלו, העתקה ימסר למבקשת, והעתק הקבצים יישמר בידי המשיבה.
לחלופין תוכל המבקשת אם תעדיף זאת לקבל לידיה את העתק החומר שמצוי בכונן המחשב שנתפס באופן מידי. אציין כי בהתאם לטענת המשיבה עותק כזה כבר בוצע והמבקשת מוזמנת לבוא ולאסוף אותו מידי המשיבה".
3. ערר שהגישה המבקשת על החלטה זו נדחה על ידי בית המשפט המחוזי (כב' הנשיא א' פרקש, ע"ח (י-ם) 38089-07-16). בקשת רשות לערור שהוגשה על ידי המבקשת לבית המשפט העליון נדחתה אף היא (כב' השופטת ד' ברק-ארז, בש"פ 5820/16).
4. ככל הנראה, למרות ההחלטה האמורה, לא פעלה המבקשת בהתאם לאמור בהחלטתי ולפיכך הכונן והעתקו עדיין מצויים בידי המשיבה.
5. ביום 5.12.2016 שבה המבקשת והגישה בקשה להשבת הכונן. תחילה הוריתי על החזרת הכונן בהעדר תגובה, אך לאחר שנטען כי התגובה הוגשה במועד, כי התיק הועבר לעיון הפרקליטות וכי הכונן נדרש כראיה בתיק, ביטלתי את החלטתי וקבעתי דיון בפני. במסגרת הדיון קבעתי כי המבקשת תוכל להעלות טענות באשר למועד הגשת התגובה מטעם המשיבה. לאור הודעת המבקשת כי לא תתייצב לדיון הוריתי על ביטול הדיון ומחיקת הבקשה.

6. ביום 29.12.2016 הגישה המבקשת בקשה נוספת להשבת הכונן התפוס. המבקשת טוענת כי לאחר חלוף שישה חודשים מיום תפיסת החפץ על המשטרה להחזיר את התפוס לידיה ללא כל תנאי. כמו כן ביקשה המבקשת להכריע בבקשה ללא קיום דיון.
7. המשיבה הפנתה לתגובותיה הקודמות בעניין זה וטענה כי התיק הועבר לפרקליטות לצורך הגשת כתב אישום כנגד המבקשת, וכי הכונן נדרש כראיה בתיק. כמו כן הפנתה המשיבה להחלטתי מיום 22.9.2016 המורה במעמד צד אחד על הארכת תוקף החזקה בתפוסים הכוללים את הכונן האמור.
8. בתגובה טענה המבקשת כי הארכת התוקף אינה נוגעת לכונן שכן תיק הפל"א אינו תואם, וכי ממילא החלטה זו ניתנה ללא תגובת המבקשת ולא הומצאה לידיה.
9. בתגובה לתגובה זו הבהירה המשיבה כי התיק כנגד המבקשת פוצל לשני תיקי חקירה שאחד מהם מספרו 285384/2016 ולגביו הוארך תוקף ההחזקה בתפוס. המשיבה הסכימה להכרעה בבקשה ללא קיום דיון.

דין והכרעה

10. לאחר שעיינתי במסמכים שהוגשו על ידי הצדדים נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.
11. הכונן נשוא בקשה זו נתפס ביום 1.6.2016. המשיבה הציגה בקשה להארכת תוקף תפוס מיום 22.9.2016 והבהירה כי מספר תיק החקירה שהוצג בבקשה מתייחס לתיק חקירה שפוצל ומתייחס למבקשת. בקשות כאלו נידונות בשגרה במעמד צד אחד וזאת בשל העדר אפשרות אפקטיבית וריאלית לקיים דיון במספר העצום של הבקשות להארכת תוקף החזקת תפוסים בכלל ותיקי החקירה המתנהלים.
12. לאחרונה הכיר בית המשפט העליון בפרקטיקה זו וקבע כי:
"אשר לטענות המבקש בדבר מתן הצו והחלטות ההארכה במעמד צד אחד - גם בכך אין כדי להצדיק את ביטולם. כידוע, הכלל הוא שהליך משפטי צריך להתקיים במעמד שני הצדדים, אולם חריג בולט לכך הם הליכים מסוימים המתנהלים בשלב החקירה המשטרית, וזאת לנוכח החשש האינהרנטי מפני חשיפת החשוד לחקירה המתנהלת נגדו באופן שיקל עליו לשבש אותה. אמנם, בבקשה להארכת החזקת תפוסים מדובר במצב שבו החשוד כבר מודע לחפצים התפוסים, ומשכך הרציונל נחלש במידה מה, אולם החוק קובע - וכך גם נעשה במקרה דנן - שהחלטות בדבר הארכת תוקף תפוסים יומצאו לידי החשוד בהקדם, ואז פתוחה בפניו הדרך לפנות לבית המשפט על מנת שידון בעניין במעמד שני הצדדים" (כב' השופט ע' ברון בבש"פ 9022/16 גריקה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (22.12.2016)).

13. בענייננו אם כן הוארך תוקף ההחזקה בכונן כדיון.
14. המבקשת טוענת כי ההחלטה בדבר הארכת תוקף תפוס לא הומצאה לידיה. בהתאם לפסיקה האמורה של בית המשפט העליון, על המשטרה חובה להמציא את ההחלטות האמורות לידי בעלי הזכויות בתפוסים. כך יתאפשר להם לדעת על ההחלטה וכן על האפשרות להגיש בקשה להשבת תפוס. עם זאת, גם אם אניח כי היה כשל בהתנהלות המשטרה וההחלטה לא הומצאה כיאות למבקשת הרי שבנסיבות העניין לא הייתי רואה בכך כשל המצדיקה את השבת התפוס.
15. ראשית, כפי שפורט לעיל, במהלך כל העת מאז נתפס הכונן התנהלו בעניינו הליכים בבתי המשפט השונים במסגרת בקשות שהגישה המבקשת להשבתו. המבקשת היתה מודעת היטב לזכויותיה בדבר האפשרות להגיש בקשה להשבת תפוס, ידעה כי הכונן עדיין תפוס בידי המשטרה ואף ידעה, לאור התגובות הרבות עמוד 2

שהוגשו בהליכים שהתנהלו בעניין הכונן, מה מצב תיק החקירה בעניינה ובאיזה שלב הוא עומד. בנסיבות אלו אני סבורה כי נפגעו זכויותיה של המבקשת באופן המחייב את השבת התפוס ללא כל תנאי.

16. שנית, כאמור בהחלטתי מיום 18.7.2016 המבקשת רשאית לקבל את הכונן המקורי לחזקתה והתנאי היחיד לכך הוא חתימתה כי העתק שייעשה הוא נאמן למקור וכי לא תעלה בהמשך טענה בדבר כלל הראיה הטובה ביותר. לחלופין יכלה המבקשת לקבל העתק של החומר המצוי בכונן. בשל האמור אני סבורה כי הפגיעה בזכות הקניין של המבקשת הינה נמוכה וגם שיקול זה אינו מצדיק להורות על השבת הכונן ללא כל תנאי.

17. עם זאת ברי כי אין המשטרה יכולה להחזיק בכונן לנצח, וכי עליה לקבל החלטה באשר להגשת כתב אישום בעניינה של המבקשת. אם יוחלט שלא להגיש כתב אישום הרי שיהיה מקום להשיב את הכונן ללא כל תנאי כדרישת המבקשת.

18. לאור האמור אני דוחה את הבקשה. בשלב זה המשיבה תוכל להמשיך ולהחזיק בתפוס עד ליום 22.3.2017.

19. המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

20. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ה' שבט תשע"ז, 01 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.